

Sliedrecht, Scheepsbouwbedrijven aan de Haven

Lasbedrijf Slob

Scheepswerf Slob kent een rijke geschiedenis. In 1947 werd in Sliedrecht ‘Lasbedrijf J. C. Slob’ opgericht. Het bedrijf lag aan de Industrierweg. In 1961 werd een stuk grond aangekocht aan de Ketelhaven te Papendrecht. Vanaf 1983 concentreren de werkzaamheden zich op dit mooi gelegen terrein aan de Beneden-Merwede. Vanaf 2002 is ‘Scheepswerf Slob’ een onderdeel van ‘Koninklijke De Vries Scheepsbouw’.(BL)

Beunhaoze

Beunhaoze wier ok wel beune genoemd. Dinger maake voor ie aaige of voor je familie. As ’t eefies kon in d’n baos z’n tijd. In de gouwe tije van de wurreve wier d’r hêël wat afgebeund. D’n orderportefuullie zat voor drie jaer volgeboekt, dus kò je wel ’n potje breke bij d’n baos. “Beune is primao,” zee die, “mor dan wel i je aaige tijd.” Zôdoende kwam d’r êên op de proppe met de malle van ’n 6 meter roeibôôt van Bêênhakker, d’n jachtebouwer uit Alblasserdam. Neef Piet de Bruin bestelde aal ’t ijzer voor de wurref, dus ’n plaet staol extrao kon d’r wel bij. Die mos dan ketant afgerekend worre bij Piete, die krege ze echt nie kedo. Daernae mosse ze de vent van ’t snijbrandmesien nog omkôôpe om de malle op de taofel te legge en die plaet uit te brande. Mêêstal was daervoor ’n fles Schiedams waoter en ’n dôôs goeje segaore genogt.

De laselektrodes betaalde d’n baos, daer wier nie zô moeilijk over gedaen. Voor de dofte en de rieme mosse ze effe bij de timmerloi langs. Zô wier d’r ’s aeves hêël wat af gelast, gehaomerd, geschuurd en gelakt. Klaain spul wier wêl in d’n baos z’n tijd gemaakt. Veraal poolankerties voor bôôtjies en jachte wazze aareg gewild en iederêên hà zellef een bôôt of hà familie met ’n bôôt. ’n Aander had dan weer een kennis bij de verzinkerij waer die ankerties verzonke wiere.

Je zag toen ok wel is verslete baggeremmers in grôôte tuine an de Singel die gebruikt wiere as blommebak voor graoniums of affrikaontjies. Die emmers wazze zô gaor dat ’t de moeite nie

lônde om ze op te lasse, nermaal gonge die in d'n oudijzerbak. Gêen doen netuurlijk voor 'n aarebaaijer, zô 'n kelos in z'n tuintjie zô grôt as 'n poszegel. Gêen nôd, ze wiere gewoon nieuw naegemaakt, mor dan 'n factor 3 klaaier. Ze wazze dan zô 'n 40 centemeter. 't Liep sturrem. Bekant iederên wou zô'n baggeremertie hebbe. D'r wier temet 'n hêele preducsielijn opgezet. 't Begon 'n bietjie uit de hand te lôpe met dà beune. Riens d'n ijzerwaarekersbaos hà z'n ôge ok nie in z'n zak. "Een bietjie dimme jonges, mè dà gebeun, as d'n ouwe d'r achterkomt, dan breek de pleuris uit!"

Dien ouwe, Kommer Slob, zeun van Janne, wis dat netuurlijk allang. In ellek bedrijf lôpe d'r loi rond die 'n wit voetjie perbere te haole bij d'n baos. Die wazze dan net an 't verkeerde adres, daer mos tie hêemel niks van hebbe. Goed persenêl hebbe en houwe is neme en geve. Ze gonge voor 'n paor gulde meer ommers naer 'n aanderen baos toentertijd.

Zôdoende wier d'r vrolijk deurgebeund. Tuinhekkentjies, ankers, blombakke, baggeremerties, vlaggemasthouwers en barbecues. Zô zou 'k voor broer Rob 'n taofelbarbecue maake, mor 't is t'r nooit van gekomme. 'k Waarek al 30 jaer nie meer op 'n wurref. Op elleke verjaerdag mè familie vraeg Rob: "Is dien barbecue nou nò nie klaor?" "Hij komt 'r aan hoor! D'r wor aan gewaarekt!" zeg ik dan. Hêel de familie leg dan weer krom van de lach.

Een Mandemaokertie